

Kázeň z ev. Služieb Božích (NK), 13. nedeľa po Sv. Trojici, 30. 8. 2026; 8.30/10.00: ES 366, 549, 200, 552, A 57/649 a podľa programu, čít.: 2Kr. 5, 1 – 17, ev.: L 10, 25 – 37, téma kázne:

Ostrovček Božieho kráľovstva

2. Kráľov 5, 15 – 17: „15Tak sa vrátil k Božiemu mužovi, on i celý jeho sprievod. Keď prišiel a zastal pred ním, povedal: Ajhľa, poznal som, že nieť Boha na celej zemi, len v Izraeli. Teraz prijmi dar od svojho služobníka. 16Ale ten povedal: Akože žije Hospodin, ktorému slúžim, neprijmem. A hoci naliehal na neho, aby prijal, odmietol. 17Vtedy Naamán povedal: Keď nie, nech sa, prosím, dostane tvojmu služobníkovi toľko zeme, čo odvezie záprah mulíc, lebo tvoj služobník už nebude obetovať spaľované obete a zabítky iným bohom, len Hospodinovi.“

Milí bratia na milé sestry!

Včera sme si v našej krajine pripomínali hrdinov Slovenského národného povstania (SNP). Statočných, často neznámych ľudí, ktorí boli ochotní bojovať proti nacizmu, ba pre lepšiu budúcnosť našej vlasti ochotní obetovať svoj život.

Z Biblie sme počuli o mužovi, ktorého vo svojej dobe tiež pokladali za hrdinu. Aj keď celkom odlišného charakteru, ako boli hrdinovia SNP. Generál Naamán bol totiž vojvodcom dobyvačnej armády sýrskeho kráľa. Bol **mužom s veľkým vplyvom, slávou, vojenskými víťazstvami, aj štedrou bojovou korisťou**. Jeho manželka vďaka tomu získala slúžku – židovské dievča zajaté pri vojnovnej výprave proti Izraelu.

Ked' Naamán tiahol po víťaznom boji ulicami Damasku, kráčal tak hrdo, ako by nikdy nemal zomrieť. No žiadny strom nerastie až do neba. Pán generál smrteľne ochorel na malomocenstvo. Je zrejmé, že jeho plánom do

budúcna je koniec. Skôr či neskôr stratí svoj vplyv a zomrie.

Práve izraelská slúžka Naamánovej ženy vraví svojej panej, aby jej manžel šiel za Božím prorokom Elízeom, ktorý v slúžkinej rodnej krajine koná mnohé zázraky. Naamán o Elízeovi povie kráľovi. Ten mu poskytne sprievod, veľa peňazí i darov, aj list pre izraelského kráľa. **Vďaka svedectvu o živom Bohu onej bezmocnej malej slúžky sa mocný veľký vojvodca stretáva s Božím prorokom.** Vlastne... ani nestretáva. Neverí vlastným očiam, keď vidí chudobný príbytok, v ktorom žije Boží muž Elízeus. Ten Naamánovi, 2. mužovi mocnej sýrskej ríše, ani nevyjde v ústrety. Len mu odkáže: **„Umy sa 7x v Jordáne“. V rieke, v ktorej Boh urobil nový začiatok so svojím ľudom. Tam chce Hospodin urobiť nový začiatok aj s pohanským generálom.**

Naamán si to predstavoval inak. Vo svojom spoločenskom postavení je zvyknutý, že sa všetko deje podľa jeho predstáv, no tu k nemu sa správajú ako k malému chlapcovi. **Má odložiť svoju hrdosť, svoju uniformu s kráľovskými metálmi a ponoriť sa do biedneho potoka akým bol Jordán** v porovnaní so širokými tokmi riek v Sýrii? Pán generál sa zdráhal, ako sa nejeeden súčasný človek zdráha ísť do kostola. Dal si však povedať. Došlo mu, že **Boží muž od neho žiadal, aby bol ako malý chlapec – ako dieťa plné dôvery. A tak on veľký, významný muž, odkladá svoje zásluhy, verí Hospodinovmu**

slovu. Keď sa ponára do Jordánu ako malý chlapec, je očistený.

Naamánove otázky: To je všetko? Takto – trápny obmývaním sa v tomto biednom jordánskom kúpalisku – **mám byť zachránený? si kladie aj nejaký človek v súčasnosti.**

Či tak jednoducho k nám príde spása? Cez Božie slovo na službách Božích? Cez zvest farárov bez mimoriadnych rétorických schopností? **Cez piesne a modlitby? Cez vodu krstu? Cez chlieb a víno - dary svätej Večere? Cez vieru v Pánovo slovo? - To je všetko? Nie je to príliš jednoduché?** – Netreba nejaký špeciálny zážitok? Čosi zvláštne vykonať?

Naamán mal spraviť úplne ľahkú vec: 7x sa ponoriť v Jordáne. Ani od nás **Pán Boh nežiada čosi komplikované. Žiada: prísť, počuť a vierou prijať Božie slovo. Odvážiť sa podľa neho konať. Kto sa vierou vnára do Božieho slova ako Naamán do Jordánu, ten - ako Naamán - zažije nový život.** Nemusí ho sprevádzať uzdravenie z choroby. Možno to bude „iba“ sila statočne znášať kríž. No bude to **nový život v Božej blízkosti.**

Práve o to ide. Vrcholom príbehu nie je uzdravenie Naamána, ale to, že sa tento človek stretol s Bohom, že smie žiť v Božej prítomnosti, že spoznáva Boha ako Spasiteľa. Už nie peniaze, moc a zásluhy sú jeho vyznaním, ale viera v Hospodina, živého Boha.

Veľký Naamán „sa vrátil k Božiemu mužovi ... a povedal: **Ajhľa, poznal som, že nieto Boha na celej zemi, len v Izraeli.**“ Priam vnucuje Elízeovi dar ako prejav vďačnosti a uznania Hospodinovej moci. Elízeus nič neprijme. **Uzdravený generál napokon pochopí, čo má byť prejavom vďačnosti za stretnutie s Božou zachraňujúcou mocou a láskou.** Vie, že svoje **vyznanie: „Poznal som, že nieto Boha na celej zemi, len v Izraeli“, má dosvedčovať doma celým svojím životom.** Preto prosí, aby si domov mohol odviezť aspoň tolko hliny, koľko by stačilo na vytvorenie **ostrovčka krajiny zasľúbenej** – aby si doma pripomínal milosrdenstvo, ktoré mu preukázal Hospodin. Aby mal miesto, kde bude uctievať živého Boha.

Pre nás to môže byť zvláštna predstava. Podstatné je však, čo nám Naamán svojou prosbou hovorí: **Máš svedčiť o Bohu, vyznávať Ho a slúžiť Mu celý život, a to tam, kde žiješ. Tam sa máš stať ostrovčekom Božieho kráľovstva, Božej lásky, odpustenia, radosti a nádeje. Tam máš vytvárať malé predpolie zasľúbenej krajiny Božieho kráľovstva.**

Keď sa necháme naplniť Božou láskou, potom aj my, nedokonalí ľudia, môžeme niesť jej plody tam, kde nás Pán Boh „zasadil“. Byť nasiaknutí Božou láskou ako špongia. Keď na špongiu vyvineme tlak, čo z nej vyteká? – To, čím je nasiaknutá.

Práve **v situáciách tlaku, kríz, skúšok si všímajme, čo z nás „tečie“? Či je to Božia láska, odpustenie, nádej?** Len keď vierou prijímame tieto Božie hodnoty, iba keď sa nimi nechávame naplniť, môžu ony z nás prúdiť aj ďalej, k druhým ľuďom. Kto verí Bohu a poslúcha Ho, kto dáva z darov od Neho prijatých, omnoho viac prijme. Ved' **Boh prichádza k nám v našej biede,** ako kedysi k Naamánovi. **V Ježišovi prišiel aj k nám a píše rovno aj do krivých riadkov nášho života.**

Biblia je preto plná príbehov o Božej láske a milosrdenstve. Je ich plná:

- aby sme vedeli, že bez lásky a milosrdenstva nemôžeme žiť;
- aby sme sa aj my stretli s Bohom – Ježišom ako s naším Spasiteľom;
- aby sme sa nehanbili za Pána, ktorý nás zachraňuje, za Kristovo evanjelium;
- aby sme sa stali novými ľuďmi – milosrdnými k blížnym.

Blahoslavení – t. j. v Božích očiach šťastní – sú milosrdní, lebo aj Boh im bude milosrdným (Mt 5, 7).

A tak **vdaka aj za životné skúšky, cez ktoré sa učíme stávať sa ostrovčekmi Božieho kráľovstva v tomto svete. To jest prijímajúc Božiu lásku a milosrdenstvo, stávať sa milosrdnými a láskavými k ľuďom.** Na Božiu slávu. Amen.

*S použitím myšlienok Nica ter Lindena (Povída se), Evy Potměšilovej a aprílových výkladov v NKD 2026 i ďalších prameňov: **Martin Šefranko, ev. a. v. farár***